

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sættes til Forhandling.

Fr. Dalgaard: Denne Lov om Ændringer i Loven om Tvangsakkord, der udløber den 31. December, indeholder Bestemmelser om Nedsættelse af særlige Udvalg til at bistaa Ejere af Landbrugsejendomme ved Tilvejebringelsen af frivillig Akkord eller af Grundlaget for en Tvangsakkord samt Bestemmelsen om Nedsættelse af lignende Udvalg for andre næringsdrivende. Hvad angaar det sidste, har der overhovedet aldrig været praktisk Brug for Loven, idet der ikke har været nedsat saadanne Udvalg for de næringsdrivende, og hvad angaar Ejere af Landbrugsejendomme, mener baade Justitsministeriet og Landbrugsministeriet, at der ikke længere er praktisk Brug for saadanne Udvalg. Dels har man nu de særlige Udvalg i Henhold til Gældssaneringsloven, dels er der ikke længere Midler til Raadighed til Tilvejebringelse af disse frivillige Ordninger. Man har derfor ikke ment det nødvendigt at forny denne Del af den lille Lov, hvorfor den bortfalder ved Udgangen af dette Aar.

Derimod er der nogle andre Bestemmelser i denne Lov af 1927, som foreslaas vedblivende at skulle gælde. Det er Bestemmelser til Gunst for Skyldneren, dels i Retning af skærpede Betingelser for Konkursbegæring, dels i Retning af lettere Adgang til Tvangsakkord. Disse to Sæt Bestemmelser mener Ministeriet fortsat bør gælde, og ikke paa et begrænset Aaremaal, men saa længe vi har den nugældende Akkord- og Konkurslovgivning. Disse Spørgsmaal er jo til Behandling i en særlig Konkurslovskommission, og Ministeriet mener, at man bør afvente Betænkningen fra denne Kommission. Lovforslaget gaar altsaa ud paa paa ubegrænset Tid at opretholde disse Lempelser for Skyldneren, og jeg skal anbefale det til hurtig Vedtagelse.

Elgaard: Venstre har intet at indvende imod, at Bestemmelsen om de saakaldte Akkordudvalg, der har været gældende i de Aar, vi har haft Love om Akkordlaan o. s. v., ophæves nu til Nytaar. Vi kan heller ikke have noget at indvende imod de Bestemmelser, der gaar ud paa en Skærpelse af de tidligere gældende Regler vedrørende Betingelserne for Konkursbegæring, idet der jo kræves, at de konkursbegærende

Fordringshaveres Krav skal udgøre mindst $\frac{1}{5}$ af Fordringernes samlede Beløb og ikke, som efter den oprindelige Akkordlov, $\frac{1}{10}$.

Endvidere indeholder Lovforslagets § 2 Bestemmelser vedrørende Nedsættelsen af det Stemmeffertal, der udkræves ved Akkordforslagets Vedtagelse. Ogsaa disse Bestemmelser kan Venstre tiltræde, og vi har heller intet at indvende imod, at Loven skal have Gyldighed indtil den Tid, da Konkurslovkommissionen har tilendebragt sit Arbejde.

Vi kan saaledes tiltræde Lovforslaget og anbefaler det til hurtig Fremme.

Victor Pürschel: Jeg beklager at maatte virke en Smule disharmonisk i Forhold til de blide Akkorder, der hidtil er anslaaet ved Forhandlingen om denne Sag. Jeg vil først gøre opmærksom paa, at jeg finder, at det er ganske upassende, at dette Forslag, som kunde have foreligget for Tinget meget tidligere, først forelægges i Gaar sent paa Dagen, altsaa med det klare Formaal, at det i Løbet af et Par Dage skal jages igennem Rigsdagen. Hvis dette ikke sker, bliver der noget disharmonisk i Lovgivningen, som vil støde den højtærede Justitsministers velkendte Sans for de fuldendte Harmonier. Nu ser jeg jo nok, at den højtærede Justitsminister i sin Forelæggelsestale har sagt, at det er Landbrugsministeriet, der har været inde i disse dybe Overvejelser, men dette kan i hvert Tilfælde kun have været en Hindring for Justitsministeriet for den ene Dels Vedkommende, og Ministeriet burde derfor efter min Mening have været i Stand til at ledsage dette Lovforslag med nogle fyldigere Oplysninger, end Tilfældet er.

Jeg vil gerne have Lov at sige, at en saadan Fremgangsmaade som den, der er valgt her, er naturligvis fortræffelig til at forhindre eller i hvert Tilfælde begrænse det, som den højtærede Justitsminister med et af sine bevingede Udtryk har kaldt „Kulegravningen“ med Hensyn til et Lovforslag. Dér er denne Fremgangsmaade fortræffelig egnet, men hvis en hyperdemokratisk Regering ønsker at vise sin Respekt for Rigsdagen, saa er Metoden derimod mindre vellykket, thi jo oftere man sætter Rigsdagen i den Situation kun at være et Ekspeditionsorgan for Ministeriernes Beslutninger uden at give Rigsdagen en passende Tid til at gøre sin Indflydelse gældende, jo oftere understreger man, at Forskellen mellem andre Regeringers Metoder og de Metoder, som man her følger, ikke er saa forfærdelig stor, og dette turde være uklogt fra denne Regerings Side. At det er